

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP Rokiškio rajono k-to ir rajono DŽD Tarybos organas

1956 m.
sausio mėn.
1 d.
SEKMADIENIS
Nr. 1 (541)

Kaina 15 kap.

Su Naujaisiais Metais, draugai!

ŠIUOS žodžius mes tariame iš gilios širdies ir karštai tikime, kad ateinan-

VACYS REIMERIS

tieji metai, lyg nauja gera knyga, bus turtingi, įdomūs ir reikšmingi, kad kiekviena jų diena bus turiningas mūsų tolesnio gyvenimo puslapis.

Darbšti ir taikinga tarybinė liaudis padarydavo senuosius metus, kaip nueltą didelį keltą į dar geresnį darbo žmonių gyvenimą ir dar šviesesnę ateitį, palydėdama, kaip didelį žygį į taiką, į brolišką tautų sugyvenimą. 1955-ieji metai šia prasme įžymūs metai. Pasaulyje dar tebegaudžia daugiamilijoninės indų tautos širdingą plojimą ir sveikinimo žodžiai, skirti Tarybų valstybės vadovams, aplankiusiems jų šalį. Birmos ir Afganistano tautos taip pat ilgai neužmirš brangių tarybinų svečių viešnagės. Viso pasaulio dorieji žmonės su dideliu pasitenkinimu sutiko N. A. Bulganino ir N. S. Chruščiovo draugystės vizitą į šias laisvę mylinčias Azijos šalis. Tarybinų vadovų kelionė į Indiją, Birma ir Afganistaną yra didžiulės reikšmės istorinis įvykis.

Kapitalistinio pasaulio batmai, lyg legendarinis, tūkstančius metų miegojęs milžinas, pakyla naujam gyventumui Azija. Milijardus žmonių ryžtingai nutrenkė kolonijinės priklausomybės gėdą, kapitalistų įlems uždegtus retėžius, atsikvėpė laisvu gimtosios žemės oru ir tiesia amžinos draugystės ranką broliškajai Tarybų šaliai. Azijos tautų avangarde užtikrintai eina didžioji kinų tauta.

Mūsų tarybinė liaudis didžiai džiaugiasi draugiškųjų Azijos tautų laimėjimais. Tarybiniai žmonės iš visos širdies sveikina tarybinės vyriausybės pastangas sustiprinti draugystę ir taiką tautų sambūvi, jie karštai pritaria lenininiai savo vyriausybės užsienio politikai.

Nežiūrint juodų jėgų priešniūmams, nepaisant karo trokštančių kapitalistinių krakilių riksmo, taikos ir tautų draugystės idėjos vis gliaučiau įauga milijonų žmonių sielose visose žemės kampeliuose.

Už šviesią viso pasaulio dirbančiųjų ateitį, už taiką, už didžiąją Tarybų šalį ir jos žmones pakels taures kinietis darbininkas ir prancūzas angliakasy, indų valstietis ir italas inteligentas. Kremliaus kurantams skambant, karštame delnų paspaudime nematomai susiltes šimtų milijonų darbo žmonių pūsletos rankos.

Yra už ką pakelti naujametinė taure mūsų neaprepiamos šaltes liaudžiai, — už sėkmingai įvykdytą penkmetį ir už dar didesnius naujo penkmečio laimėjimus, už mūsų tėvyninės technikos ir mokslo pastėjimus, pajungiant atomo jėgą žmonių gerbūviui, už naujas hidroelektrines, už naujai sugaudusias gamyklas ir didelius derlius, už nau-

jus gyvenamus namus, už naujas knygas ir dainas. Mūsų žmonės pakels taures už taiką ir visų tautų draugystę, už pasaulio pažangą, už brangių draugų sveikatą, meilę, už laimingą savo vaikų ateitį.

Šviesi ir pakili naujametinė valanda Lietuvos valstiečio pirktoje, darbininko bute. Drauge su visomis tarybinėmis respublikomis ir Tarybų Lietuva džiaugsmingai suveda prabėgusių metų darbų ir pastėjimų rezultatus. Padirbėta šauniai ir atsidačiusiai. Partijai vadovaujanti, atkurta ir smarkiai išvystyta respublikos pramonė. Vilniuje, Kaune, Klaipėdoje, Šiauliuose galingai gaudžia dešimčių naujų fabriku mašinos. Išaugo ir sustiprėjo darbininkų klasė. Iš mūsų kaimo visiems laikams išrautos žmogaus nelygybės ir skurdo šaknys, Lietuviskais kaimais tvirtai pasuko socializmo keliu. Nepaliaujamas Tarybinės vyriausybės ir Komunistų partijos rūpinimasis tolesniu žemės ūkio stiprinimu, vis didėjantis kolūkiečių ir žemės ūkio specialistų darbo našumas užtikrina šviesią mūsų kolūkių ateitį. Šiomet už naujametinio stalo, draugiškoje šeimoje, šimtai tūkstančių kolūkiečių su pasididžiavimu padėdavo senuosius įtempto darbo ir nemažų laimėjimų metus. Naujieji metai — dar didesnių darbų, užmojų ir dar aukštesnio mūsų žemės ūkio suklestėjimo metai.

Nauji metai — nauji lapai. Šis posakis mūsų dienų prasme reiškia, kad tarybiniai gyvenime kiekvieną dieną, kiekviena diena yra naujas šviesus ir reikšmingas puslapis naujų didelių darbų ir laimėjimų metraštyje. Tvirta ranka neišblėstančiais žodžiais įrašys jame savo naujus laimėjimus Donbaso metalurgas ir Altajaus žemdirbys, Maskvos mokslininkas ir Baku naftininkas. Nebus tušti tie naujieji lapai ir mūsų respublikoje. Vienas iš didžiausių darbų ateinančiais metais Lietuvoje bus Nemuno HES statybinis darbas išvystymas. Šiai statybai skiriamas visos mūsų liaudies dėmesys ir pastangos. Nemuno galingosios jėgos pakinkymas žmonių gerbūviui — sena, tarybiniais metais įsikūnijusi, lietuvių tautos svajonė.

Naujieji metai bus tolimesni mūsų liaudies ir visų broliškųjų tautų kovos už taiką metai. Taikos šalininkų frontas šiais metais užims dar tvirtesnes pozicijas.

Tarybų liaudžiai taika reikalinga vykdyti savo kilniuosius komunistų statybos uždavinius, taikus tautų bendradarbiavimas reikalingas keltant žmonių gerbūvi, plečiant šviesos ir pažangos idėjas. O tai yra ir visos žmonijos troškimas.

Naujieji, 1956-ieji, metai pateisins šiuos šviesius lūkesčius.

NAUJIEJI

Senujų metų žingsniai paskutiniai
Nuaidi su Kurantų skambesiu džugiu...
Lyg gerą šeimnininką, į Tėvynę
Naujuosius atskubant regiu.
Visa šalis džiaugsmingai sveikins svetį.
Stalan garbingoj vietoj pasodins.
Jis žada mums didingų žygių metų.
Naujų statybų uždega ugnis.
Ir, kai Maskva paskelbs visam pasauliui Naujųjų Metų pirmąją minutę,
Mes ramūs pasakyti galim:
— Rytojūj mūsų dar puikesniam bati!

ED. ULDUKIS

DIRBANČIŲJŲ ĮSIPAREIGOJIMAI

Rokiškio tarybinio ūkio dirbantieji su gamybinų pakilimu sutiko Tryškių tarybinio ūkio ir Čekiškės MTS mechanizatorių kreipimąsi. Dabar jie svarstomi tarybinio ūkio skyriuose, atsiliepiant į juos, pritamami nauji įsipareigojimai.

Praėjusiais ūkiniais metais Kazliškio ir Petriūšiškio skyriuose iš kiekvienos karvės buvo gauta po 3.425—3.615 kg pieno, Kiaunų ir Obelių skyriai išaugino iš kiekvieno hektaro vidutiniškai po 13—15 cnt. grūdų.

— Bet partija mus moko nenusiraminti ties pastektu, — pasakoja mūsų korespondentui tarybinio ūkio direktoriaus pavaduotojas politiniams reikalams drg. A. Macijauskas. — Ateinančiais metais turime pasiekti dar geresnių rezultatų. Ir tam turime ruoštis jau dabar, žiemos metu.

Iki partijos XX suvažiavimo tarybinio ūkio mechanizatoriai įsipareigojo atremontuoti 80 proc. visų traktorių ir visą prikabinamąjį inventorių. Tiesiogiai normuojant darbą, visiems remontininkams įvykdant ir viršijant dielines užduotis, bus sntaupyta 5 proc. valstybinių lėšų, skirtų traktorių remontui.

Tarybiniaiame ūklyse stengiamasi įsivairinti kas nauja, pažangą. Gyvulininkystės fermose naudojami susmulkinti stambieji pašarai, šieno miltai. Gyvulininkystės darbuotojams į pagalbą ateina mechanizatoriai. Aukščiausiu laiku numatoma mechanizuoti visus sunkaus darbo procesus gyvulininkystės fermose.

Kiekvieniame tarybinio ūkio skyriuose išstvytė socialistinis lenktyniavimas už durpių į laukus išvežimą, vietinių trąšų sukauptimą.

Žengdami į Naujuosius Metus, tarybinio ūkio dirbantieji yra pilni jėgų ir pasiryžimo juos sutikti naujais darbo laimėjimais.

TARPTAUTINIŲ STALINIŲ PREMIJŲ „UŽ TAIKOS SUSTIPRINIMĄ TAUTŲ TARPE“ LAUREATAI

Nuo kairės į dešinę: Lasaro Kardenasa — buvęs Meksikos prezidentas, Seichas Muchamedas al-Ašmaras — visuo-
meninis vaikėjas (Sirija), Jozefas Virtas — buvęs Vokietijos reichskancleris (Vokietijos Federacinė Respublika), Ton Dyk Tchangas —
Vietnamo Tėvynės fronto nacionalinio komiteto pirmininkas, Akiko Seki — meno veikėja (Japonija), Ragnaras Forbekas — pastorius,
Oslo miesto katedros kapeltonas (Norvegija), TASS'o fotokronika.

Žengdami į Naujuosius Metus, mūsų šalies darbo žmonės

Pasiekta 1955 metais

★ **Rajono kolėkiuose** pastatyti 25 visuomeniniai pastatai, tame skaičiuje — 7 tipinės karvišės, 4 kiaulidės, 2 grūdų sandėliai ir kita. Aštuoniolikoje kolėkių įrengtos tipinės silosų tranšėjos.

★ Virš 1.000 ha žemės plote rajono kolėkiuose buvo auginami pirmą kartą kukurūzai. „Jaunosios gvardijos“, „Stalino keliu“ ir eileje kitų kolėkių buvo išauginti gausūs šios kultūros derliai.

★ Atskiri kolėkiai žymiai pakėlė gyvulių produktyvumą. „Tikruoju keliu“ ir „Tarybų Lietuvos“ kolėkiuose vidutiniškai iš kiekvienos kiaulės gauta po 14 paršelių. „Vyturio“, „Pergalės“, „Aušros“ ir kit. kolėkiuose iš kiekvienos karvės primelžta nuo 1.300 iki 1.364 kg pieno.

★ Dideli laimėjimai pasiekti vystant kultūrą. Kaimo vietovėse įsteigtos trys naujos bibliotekos. Rajono dainų šventėje dalyvavo 1.100 saviveiklininkų — du kartus daugiau, negu 1954 m. Liaudies šokių ir žaidimų atliko virš 500 saviveiklininkų. Jų tarpe buvo ir 17 kolėkių liaudies šokių kolektyvų. Jubiliejinėje respublikos Dainų šventėje dalyvavo virš 200 mūsų rajono saviveiklininkų.

★ Rajono pramonės įmonės — „Nemuno“ ir linų apdirbimo fabrikai, rajpramkombinas, sviesto gamybos įmonės, „Pergalės“ artelė — pirmą laiką įvykdė penkmečio ir metinius planus.

Igyvendinama kolektyvinė sutartis

(iš pasikalbėjimo su Panemunėlio vidurinės mokyklos direktorium J. PRANCKONU)

Tuojuo po kolektyvinės sutarties tarp mūsų mokyklos ir Panemunėlio MTS sudarymo buvo padaryti pirmieji žingsniai ją įgyvendinant. Šiomis dienomis pas mus atidarytas Kamajų septynmetės valstiečių jaunimo mokyklos filialas, kuriame kelia bendrą išsilavinimą 11 mechanizatorių. Jų tarpe — mechanikai A. Rudokas, A. Aleksejus, remontininkai K. Šakalys, P. Grockis ir kiti.

Mūsų vidurinėje mokykloje sudarytas jaunųjų mechanizatorių ratelis. Jo užsiėmimus praveda MTS mechanikas Šimonis. Dabartinio metu ratelio nariai supažindinami su įvairiais tėvynintais traktoriais, jų paskirtimi. Įrengiama mechaninė dirbtuvėlė.

Nemažai moksliečių dalyvauja agrotechnikos būrelio veikloje.

Dažnas svečias mechanizatorių tarpe — mokytoja G. Kregždienė. Ji vadovauja MTS saviveiklininkams, kurie artimiausiu laiku pasirodys su savo pirmuoju pastatymu.

Į NAUJUS LAIMĖJIMUS

Tvirtai ir drąsiai žengia į šviesų komunistinį rytojų mūsų plačiosios

Tėvynės darbo žmonės. Visa tarybinė liaudis Naujųjų Metų išvakarėse suveda našaus darbo rezultatus, su pasididžiuoju apžvelgia didžiulius laimėjimus, pasiekus praėjusiais 1955 metais, ryžtasi dirbti dar geriau.

1955 metais tarybinė liaudis žengė dar vieną žingsnį pirmyn taikios stovybos keliu. Šių metų gegužės 1 dieną per 4 metus ir 4 mėnesius buvo įvykdytas penktojo penkmečio planas, šalies pramonės produkcija, palyginti su 1940 m., padidėjo trigubai. Stoją rikiuotėn šimtai naujų fabriku, gamyklų, išaugo naujos gyvenvietės. Galingos ir darbščios tarybinė žmonių rankos, panaudamos naujausią tėvyninę techniką, perivarkė ir pajungė tarnauti žmogaus labai didžiosios Volgos vandens.

Atkakliai kovojo už partijos ir vyriausybės iškeltų uždavinių sėkmingą įgyvendinimą socialistinis kaimas. Šalyje vasarinių kultūrų pasėlių plotas, palyginti su 1954 m., išsiplėtė 21 milijonu ha, kukurūzų pasėliai padidėjo 12,6 milijono ha. Buvo apsepta vertingomis kultūromis 20 milijonų ha dirvuojančių ir plėštinčių žemių. Jau 1955 m. lapkričio 1 dieną valstybei buvo pristatyta 129 milijonais pūdų grūdų daugiau, negu 1954 metais. Žymiai padidėjo gyvulininkystės produktų gamyba.

Žymius laimėjimus 1955 metais pasiekė ir mūsų respublikos pramonė, žemės ūkis, kultūros bei mokslo įstaigos.

Nemažus laimėjimus pasiekė ir mūsų rajono dirbantieji. Išaugo naujos socialistinio darbo pirmūnų gretos „Nemuno“ fabrike. Fabrike darbininkai drg. drg. M. Ramzlenė, O. Potapovaitė, R. Kukarėnė, A. Žindulytė ir daugelis kitų diėnines užduotis įvykdė 120—143 procentais. Fabrike kolektyvas, nuolat gerindamas išleidžiamos produkcijos kokybę, kovodamas už žaliavos taupymą, 1955 metais davė 1 milijono

* * *
V. BUJANAUSKAS
LKP Rokiškio RK
sekretorius
* * *

800 tūkstančių
rublių sumoje
viršplaninės
produkcijos.

Sėkmingai įvykdė praėitų metų gamybinį planą „Pergalės“ daugverslinė artelė. Našiai dirba stalių cechai. Staliaus drg. Vilimo iniciatyva įrengta patobulinta obliavimo mašina, kuri darbo našumą pakėlė 15 procentų. Švėsdami Naujuosius Metus ir ruošdamiesi naujomis gamybinėmis dovanomis sulikti partijos XX suvažiavimą, artelės dirbantieji įsipareigojo duoti 300.000 rublių sumoje viršplaninių gaminių. Spartinami gamybos tempai rajono pramkombinate, „Lino“ fabrike ir kitose rajono įmonėse.

Neblogus laimėjimus pasiekė praėjusiais metais rajono MTS ir kolėkiai. Nežiūrint nepalankių praėitų metų gamtos sąlygų, „Aušros“, „Jaunosios gvardijos“, „Vyturio“, „Naujo gyvenimo“ ir eilė kitų kolėkių gerai atliko pavasario ir rudens sėją, surinko neblogo derlių ir paruošė stiprią pašarų bazę visuomeninei gyvulininkystei.

Puiklų rezultatų atsiekė praėjusiais metais Rokiškio tarybinio ūkio Kazliškio skyriaus melžėjos drg. drg. A. Belonoškaitė, P. Žukauskienė, V. Vošterienė, O. Mastulienė ir kitos, primelžusios iš kiekvienos prižiūrimos karvės 3.680—3.800 kg pieno. Su gerais darbo rodikliais Naujuosius Metus sutinka rajono mokytojai, partiniai, tarybiniai, komjaunimo, sveikatos apsaugos, kultūrinių ir kitų įstaigų darbuotojai.

Tarybiniai žmonės, švėsdami Naujuosius Metus, įsipareigoja dar našiau dirbti, kovoti už kuo greitesnį komunistinės visuomeninės sukūrimą. Jie žino, kad vadovaudama didžiąjai liaudies kovai už tolesnį ekonomikos ir kultūros pakilimą, partija nenukrypstamai vykdo didžiojo Lenino mokymą. Ji nenuilstamai stiprina socialistinę valstybę, nepajudinamą tarybinės santvarkos pagrindą — darbininkų klasės vadovaujamą darbininkijos ir kolėkinės valstietijos sąjungą, mūsų daugiatacionaliės socialistinės valstybės jėgos ir galybės šaltinį — broliškąją Tarybų Sąjungos tautų draugystę.

Su mintimi apie ateitį Mūsų planai ateičiai

Naujųjų Metų dieną džiugu peržvelgti per išėjusius darbus metus pasiekus rezultatus. O rezultatai tikrai geri. Daugverslinės „Pergalės“ artelės kolektyvas pirma laiko įvykdė metinį gamybos planą.

Gerai padirbėjo per praėjusius metus šaltkalvių cechai, kuriame ir aš dirbu. Cechas gavo naują šlampavimo presą, kurio panaudojimo dėka atskirų detalių pagaminimas paspartėjo 4—5 kartus. Kelis kartus sumažėjo atskirų gaminių savikaina. Visa tai leidžia mūsų vartotojams duoti daugiau pigesnių kasdieninio vartojimo reikmenų.

Sutikdamas Naujuosius Metus, aš noriu išreikšti viso mūsų kolektyvo bendrą mintį — šiais metais dirbti dar geriau, siekti dar didesnių laimėjimų ir, tuo pačiu, įnešti naują indėlį į mūsų liaudies gerbūvio tolesnį kilimą.

A. ŠLAMAS
„Pergalės“ daugverslinės artelės šaltkalvių cecho skardininkas

Pasibaigę metai mūsų kolėkiuose buvo persilaužimo metais. Reikia pasakyti, kad kolėkis visą laiką buvo aisiilekančiu. Partijos šaukimu pas mus pirmininku dirbti atėjo komunistas I. Markovas. Jo pastangų dėka, partinės organizacijos darbo dėka, mūsų kolėkis padarė pirmuosius žingsnius iš atsilikimo į pakilimą. 1955 m. ir mano asmeniniame gyvenime buvo reikšmingi: aš buvau priimtas nariu į kolėkį.

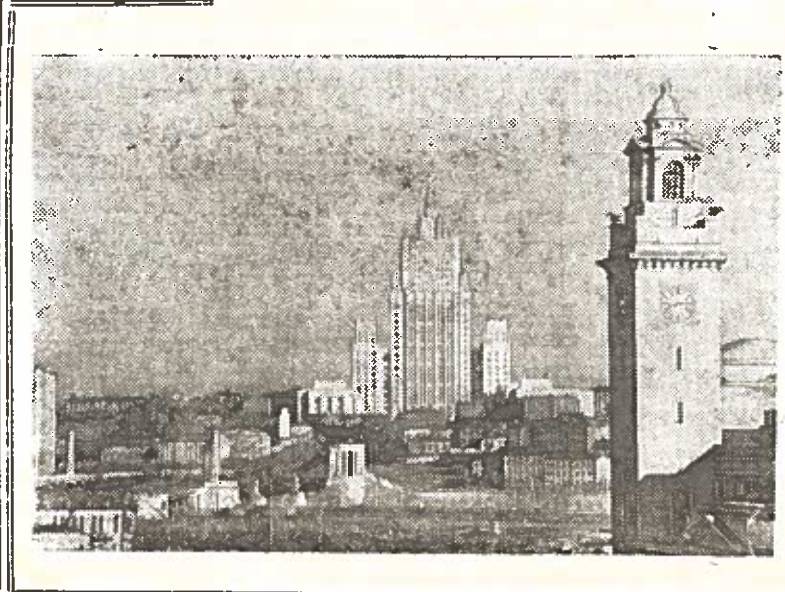
Mūsų, Karolio Poželos vardo žemės ūkio artelės kolėkių, planai ateičiai labai dideli. Mes turime galutinai išvesti kolėkį iš atsilikimo, pakelti laukų derlingumą, žymiai padidinti gyvulininkystės produktų gamybą. Šia kryptimi jau kai ką nuveikėme, dar daugiau nuveikti planuojame 1956 metais. Iki šiol mes dar mažai dėmesio skyrėme bekonų auginimui.

Praėjusiais ūkiniais metais realizavome vos keletą nupenėtų kiaulių. Per šį ūkinį metų tris mėnesius padarėme didelę pažangą: realizavome 80 bekonų. Pieno primelžimas iš kiekvienos karvės, lyginant su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu, per spalio ir lapkričio mėnesius padidėjo 50 kg. Mes turime neišsenkamus dirptų rezervus, iš kurių numatome pagaminti apie 1.000 tonų komposto. Tai žymia dalimi pakels laukų derlingumą.

Planai mūsų dideli. Aš čia lepaminėjau vos keletą priemonių. Dėsiame visas pastangas, kad jau 1956 m. planai būtų įgyvendinti.

B. VAJEGA
Karolio Poželos vardo kolėkių agronomas

MASKVA ŠIANDIEN

Kiekvienais metais gražėja mūsų plačiosios Tėvynės sostinė Maskva. Iškyta nauji fabriku korpusai, mokyklų ir įstaigų rūmai. Nuotraukoje: daugiaaukščio pastato Smolensko aikštėje vaizdas iš Kijevo stoties pusės.

V. Kunevo (TASS—ELTA) nuotrauka.

kupini pasiryžo dirbti dar geriau ir našiau!

REPORTAŽAS

MOTINOS LAIMĖ

Mes įeiname į erdvę, švartų, kukliai apstatytą kambarėlį. Dar nesena, gyva moteris sūnka mus su šypsena veide. Kai ji šypsosi, smulkiuos raukšlelės bėga nuo akių į abi puses. Emilija Šimėnienė supažindina mus su gausia savo šeima. Kazio Šimėno nesuradome — išvykęs į Rokiškį pirklintų.

Pats vyriausias, keturiolikametis Ričardas, tik ką pasirodė eiti į mokyklą. Jis lanko Rokiškio pirmos vidurinės mokyklos V-ją klasę. Apie save Ričardas kalba nenoriai, lyg ir varžydamasis: Tačiau kai užėina kalba apie jaunesnius jo brolius bei seseris, bernukas šypsodamas pasakoja:

— Mūsų Gintautas nori traktoristu būti. Kai tik baigs septynmetę mokyklą, tuojau pat eis į MTS.

Būsimasis mechanizatorius, antros klasės mokinys, sumišęs stovi palei krosnį, matyt, nelabai patenkintas tuo, kad brolis slapčiausias jo svajones taip lengvapėdiškai išdėsto sveltiam žmogui...

Ketvirtoko Donato mums sutikti neteko: dar nebuvo grįžęs iš mokyklos. Reikalas suprantamas: Naujųjų Metų išvakarės, mokykloje rengiama eglutė, matyt, pasiliko jos puošti.

Kiti keturi Šimėnų vaikai — Emilija, Jadvyga, Rimantas ir Algirdas dar nelanko mokyklos. Jie ir į kalbą su mumis neįsileido, nors iš akių buvo matyti, kad labai pavydėjo Ričardui ir Gintau-

tui, kurie gan gyvai dalyvaavo pokalbyje.

Emilija Šimėnienė, ne be pasididžiavimo apžvelgusi gausią savo šeimą, pasakoja:

— Bijau ir pagalvoti, ką su tokia šeima darytumėme senais laikais! O dabar aš rami dėl vaikų rytojaus. Trys vyresnieji mokosi, šitie pagėgės — irgi į mokyklą eis. Vyro uždarbio pragyventimui užtenka. O ir Tarybų valdžia nepamiršta, lyg motina mūsų vaikais rūpinasi. Taip, kad kiekvienas pasieks, ko trokšta. Ričardukas apie save nieko nepasakojo, tik apie brolius, o pats tai irgi apie traktorių svajoja.

Ji patylėjo, paglostė vyresniosios mergaitės galvą.

— Emilijutei šiemet jau irgi į mokyklą eiti reikėjo. Tik liga sutrukdė... Ligoninėje kiek laiko išgulėjo! Laimė, kad dabar nei tau už gydymą, nei už ligoninę mokėti nereikia... Apie viską pagalvoju mūsų valdžia, viskuo pasirūpino...

Mes žiūrime į šią darnią ir gausią šeimą, į šviesiai spindinčias, nerūpesingas vaikų akis, ir mums suprantamas darosi motinos džiaugsmas, kurį galima išskaityti ne tik atvirame jos žvilgsnyje, bet ir šypsenoje, ir šiltuose, nuoširdiuose žodžiuose, kurtais ji dėkoja partijai ir vyriausybei už didelę šėimos laimę, už šviesią vaikų ateitį.

J. Vilimas

Rokiškio geležinkelio stotis.

EGLĖ

*Nepalaužė audros nei speigai —
Ji tvirtai prieš vėją atsikusus.
Ant spygliuoto rūbo atsargiai
Baltutėlės sniego skaros supas.*

*Egle, egle! amžinai žalia,
Man jaunystę primeni iš karto.
Juk vienoda mudviejų dalis —
Ištvėrimingems ir tolrtiems būt temta!*

D. KAIRYS

Būkite pažįstami Naujametinis siurprizas

Mažindamas greitį, žalia-skvernis traukinys artinasi prie nedidelės provincijos stotelės.

Valentinas pasitampė kaklaraištį, numetė nuo švarko atlapo iš kažkur atsiradusį pūkelį ir vėl sustingo prie lango. Pro apšalą švycišio mažos semaforo švieselės, platformos su traktoriais, ir jau visai lėtai praslinko apšviestas stoties pastatas. Kuo arčiau perono, tuo dažniau Valentinui ėmė prisiminti Liucija, buvusi studijų draugė — ir gal daugiau. Prieš atvykdamas į tėviškę, jis pasiuntė jai telegramą.

„Lauks — ne?“

„O kaipgi!“, — atsakė pats sau Valentinas ir su pasigėrėjimu bandė įsivaizduoti, kokiu turėjo atrodyti kaimo gydytojos akyse: tiesus, aukštas, juodbrūvis, tarsi Fan-

fanas. Be to, jis dirbo sostinėje, kuo gali didžiuliu nedaugelis bendramečiu.

Jis apsigėmė paltą ir išlipo iš vagono. Tikra žmonių matšatis jo gimtojoje stotelėje buvo šio vakaro metu. Vieni važtavo, kiti išlydėjo, o dar trečias atėjo sulikti, kalbos ir juokas, akordeono skambtelėjimas ir pintinėje nešamos žaštes gagenimas — viskas lėjosi į vieną garsų chaosą. Valentinas atstojė atomklau. Ir iš čia jis pamatė pažįstamą mergaitės siluetą. Liucija stovėjo po žibintu, apšviestoje aikštelėje ir dairėsi jo. Valentinui buvo malonu, kad mergaitė jo ieško, ir jis stengėsi prailginti šias minutes. Tik kai garvežio švilpukas pašaukė keleivius į vagonus, kal šviesūs kvadratai languose pajudėjo iš vietos, o valstiečiai išsiskirs-

Lenktyniaudamas TSKP XX suvažiavimo garbei, Kauno „Raudonosios vėlavos“ kailių siuvimo fabriko kolektyvas 20 dienų anksčiau laiko įvykdė metinį planą. Per paskutiniuosius du mėnesius fabrike sutautyta 45 tūkstančiai decimetrų kailių, iš kurių papildomai pagaminta daugiau kaip 100 moteriškų paltų. Iki metų pabaigos fabriko kolektyvas įsipareigojo pagaminti už 5 milijonus rublių viršplaninės produkcijos. Nuotraukos: geriausiasio fabriko darbininkė, siuvimo cecho mašinistė Stasė Grinienė, kuri per pamainą įvykdė po dvi su puse M. Ogajaus (ELTA) nuotrauka.

Komjaunuoliškas sveikimas

Prie knygų ir vadovėlių, praktiniuose užsiėmimuose Naujuosius Metus sutinka technikumokslėtviai. Kartu su visa tarybine liaudimi mes šįandien galvojame apie savo šviesią ateitį, patikriname save, ar viską darome taip, kad ji kuo greičiau įsikūnytų.

Virš 100 mūsų technikumokslėtviai jau dirba šalies žemės ūkyje. Praeisis metai, ir vėl nemažas jaunų specialistų būrys ateis į kolūkius

ir tarybinius ūkius. Ir čia, kovojant už istorinių TSKP CK Plenumų nutarimų įgyvendinimą, prisireiks tų žinių, kurias įgyjame tarp mokyklos sienų. Tad mokyklis daug, ryžtingai, atkakliai — štai komjaunuoliškas naujametinis sveikimas, kurį noriu perduoti visam besimokančiam jaunimui.

J. SKARINGA

Salų žemės ūkio technikumokslėtviai komjaunimo organizacijos sekretorius

Didelis mažųjų džiaugsmas

Džiaugsmingai sutiko Naujuosius Metus Rokiškio vaikų namų auklėtiniai. Visą dieną prieš tai vaikų tarpe vyravo kažkoks sujudimas. Mat, kažkuris iš berniukų, kyštelėjęs nosį į salę, pastebėjo neregėtus dalykus. Salėje stovėjo nedidelė, iš berželų suręsta trobelė raudonuoju stogu, o aplink ją šokinėjo kiškis ir kažką dainavo...

Ir tik vakare viskas paaiškėjo. Pasirodo, kad tai buvo repetuojama pasaka „Kiškio troba“. Vaikai kartu su kiškiu pergyvena jo didžiulę bėdą... O paskiau, kai scenoje pasirodė gaidys su kardu ir, išvijęs iš kiškio trobėlės lapę, nukirto ją uodegą, salėje nuaidėjo vaikų plojimai.

Žėrėdama įvairiomis spal-

Pasieksime 1956 metais

★ **Rajono mastu ir toliau bus vykdoma visuomeninių pastatų statyba kolūkiuose. Bus pastatyta: 5 karvidės, 1 veršidė, 4 kiaulidės, 1 avidė, 1 paukštidė, 1 vištė, 2 arklidės, 14 daržinių ir pašarių, 5 grūdų sandėliai, 11 siloso tranšejų, 1 siloso bokštas.**

★ **Didelis dėmesys bus skiriamas gyvulininkystės fermų mechanizavimui. Aštuoniuose kolūkiuose bus mechanizuotas vandens tiekimas, devyniuose — įrengtos automatinės girdyklos, dešimtyje — įtaisyti kubantieji keliai. Dviejuose kolūkiuose bus įrengti vėjo varikliai.**

★ **Siekiant pagerinti kultūrinį ir medicininį dirbantiųjų aptarnavimą, bus pastatyti kinostacionaras ir ligoninė.**

★ **Žymiai išsiplės „Nemuno“ fabriko korpusai. Jau iki TSKP XX suvažiavimo bus atiduoti į eksploataciją trys gyvenamieji namai, bendrabutis, pirtis. Juodupėje bus statoma kaimo parduotuvė.**

★ **Rokiškio mieste bus pastatyta nauja kepykla, kuri pilnai aprūpins vartotojus duona.**

★ **Įsisavindami dirvnuojančias žemes, rajono kolūčiai žymiai išplės pasėlių plotus.**

A. MATIUKAS

tė prie rogių, Valentinas išėjo iš savo užuolandos. Liucija prišoko prie jo.

— Vaiti! — ir ji ėmė purtyti jo ranką.

Valentinas pabandė nusiųpsoti.

— O aš galvojau, kad jūs neatėsite, — pasakė jis lėtai, tartum pasverdamas kiekvieną žodį. — Eime.

Liucija perėmė lagaminą ir lengva, vos ne vatkiška eisena nustriksėjo pirma jo.

— Pas mus kiek daug naujo, — čiaušė jo, eidama per gyvenvietę. — Nepažinai, garbės žodį sakau. Gaila, kad nesiturnalistas — apybraižą parašytume!

„Idealistė. Kaimas, romantika... Betruksta apie rugsėjo plenumą užsiminti!“ — nusprendė Valentinas.

O ji kalbėjo toliau, kad kaimė ne taip jau nuobodu. Tik reikla prisprasti!

Priešaky išryškėjo lopolių kontūrai. Ties jais stovėjo namukas, kuriame gyveno Liucijos motina.

„Nenuobodu“, — mntnyse

ironizavo Valentinas ir nenoromis pagalvojo: „Vis dėlto ji graži, gyvačiukė! Jeigu ne aš, sentai būtų ištekėjusi!“

Minutei jis prisiminė universiteto laikus. Liucė jam pirko bilietus, vedavosi į kiną, teatrą... Štai, ir dabar tempia lagaminą. Vadinas, tebemyli... O jis?

„Na, gerai, aš ją pabučiuosiu!“

— Liucija!

Ji grįžtelėjo. Ir staiga pasijuto stipriame vyro glėbyje. Ant jos kailinių apykaklės išlipo nukritusios sniegės.

Pralenkiant mašina juos apibėrė šviesos pluoštu. Jaunas šoferis neiškenė nešaktelėjęs: „Gero pasisekimo!“ Liucija išsiveržė iš Valentino rankų ir nubėgo ant priebučio laiptelių. Kaip jis dar tikėjosi, Liucija šoktelėjo jam iš tolo:

— Ateikite rytoj pas mus Naujųjų Metų sutikti. Mama lauks... — Ir dingo duryse.

„Kvailutė! Tu bėgioji, blaškaisi, lyg maža mergytė... —

vomis, vaikus pasitiko išpuošta eglutė. Niekas nepastebėjo, kaip į salę įėjo senis Šaltis su dideliu maišu ant pečių. Jis išdalino vaikams dovanas, pagyrė artistus, puikiai suvaldžiusius scenoje įvyki su kiškio troba. Susitkę už rankų, vaikai pašoko ir padainavo seniai dainėles.

F. Kapočius

Ir jis prisiminė, kad Liucijai dvidešimt treji metai. — Bet nieko nežinau... Nnieko! — pakartojo Valentinas šypsodamasis. — Žinoma, aš pasitave ateistu, aš su tavim praleistu tą vakarą...

Valentinas būtų garantavęs, kad Liucija žūrėjo į jį pro virtuvės užuolaidos kraštėlį. Jis pakėlė lagaminą ir oriai nupėdavo savo keltu. Kitame gyvenvietės pakraštyje mirgėjo žiburėlis. Ten jo laikavo motina.

Rytojaus dieną svečias apsilankė kolūtkio parduotuvėje. Valentinui parūpo mažutis naujametinis virtėprižas. Ilgai jis rinkosi, vartė rankinius laikrodžius, apyrankes, pagaliau, jo žvilgsnis sustojo ties šokoladiniais saldainiais. Gaila, labai gaila, bet reikėjo atiduoti į parduotuvės kassą penkliašešimties rublių banknotą...

Namuose motina nepreikšavo, kad sūnus šį vakarą praleis ne su ja už to pilies švenčių stalo.

(Nuoklta į 4 pol.)

Naujametiniai posmai

Senis Šaltis sniegā brido,
Metu iaukdams Nauju.
I redakcijā uzklīdēs,
Davē platū intervju.
Daug geru žmoniū išgyrē,
O kai kā ir barē jīe.
Jo vardu ēj linksmā skyriū
Sueiliavo Šepetys.

Juozui Bulovui
„Jaunosios gvardijos“ kolūkio kolūkiečiui, išdirbusiam per metus 650 darbdienių
Jūs kasdien darbe pirmasis,
Nėr jums pūgų, darganų.
Ne taip lengva metuos rasti
Virš šešių šimtų dienų.
Tiktai tokios darbščios rankos
Daro žemėj stebuklus.
Palinkėt joms šiandien tenka
Darbu puošt ir šiuos metus.

Onai Belonoškaitei
Rokiškio tarybinio ūkio melžėjai, primelžusiai iš kiekvienos karvės po 3,791 kg pieno
Pirmai linkim būti,
Linkim džiaugsmo daug.
Tegu pieno upė
Dar gilesnė plauks.

Ritai Kukarėnienei
„Nemuno“ fabriko spartuolei
Šaunią sveikinam audėja,
Tegu laimė lydi Jus.
Savo darbu Jūs pradėjot
Jau seniai Metus Naujus.

Jonui Tamošaičiui

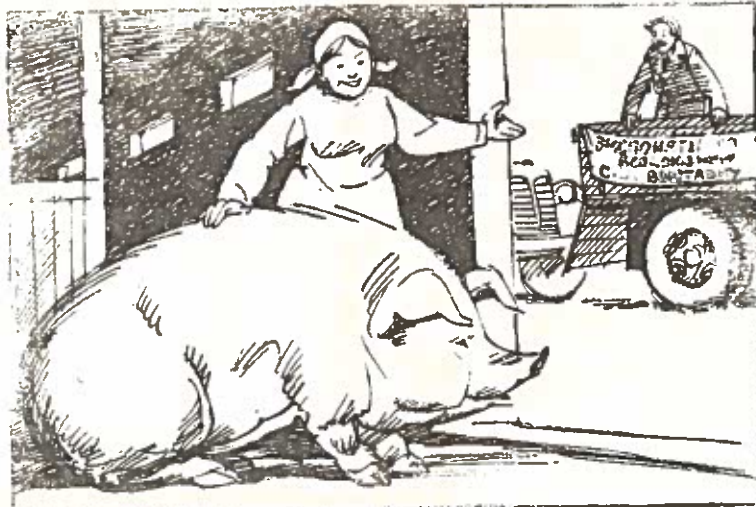
„Jaunosios gvardijos“ kolūkio pirmininkui

Džiaugias gyvulėliai Jūsų,
Svoris jų vis auga.

Aukštas derlius kukurūzų
Nuo vargų apsaugo.

Jefrosinjai Kiseliovaitei
„Stalino keliu“ kolūkio kiaulininkei, nupenėjusiai 60 bekonų

Kiek gi sveria šis bekonas?
Ar svarstyklių neįlauš?

Na, ir ką — jis čempionas
Svorio, taip sakyt, sunkaus.

Mokytojui Pijui Ambrozaičiui
(Jo paties dainos „Po dariau“ motyvais)

Nebaigti darbai darbeliai,
Ožia, sukasi galvelė, —
I mokyklą ar i klubą
Jis be kvapo bėga, skuba.

Muzikante, linksma
Mums pagrok,
Tegu žemė linksta, —
Tu nebok!

Su pjese i Vilnių drožia,
Technikus i Maskvą ruošia.
Su eileraščiais važiuoja
Ir i Biržus, ir Pakruojin.

Muzikante, linksma
Mums pagrok,
Tegu žemė linksta, —
Tu nebok!

Vytautui Šlikui

Rajono kultūros namų direktoriui

Jis buvo štai ten,
Jis sukas štai čia, —
Nėr laiko jam
Nei diena, nei nakčia.
Sugaut jį pabandyk:
Darbai, darbai, darbai.
Kultūros namai tik
Jo pasiilgsta labai.

Eugenijui Kravčenkai

Rajono kūno kultūros ir sporto komiteto pirmininkui
Daug pastangų kalboms jis
deda,
Bet sportas — vietoj. Ar ne
keista?
Nors rezultatų nesimato,
Bet girtis jis — tai tikras
meistras.

Vytautui Žukui

Spaustuvės vedėjui

Moka laužyt, klišę dėti,
Moka elgtis jis su „šponais“,
Jam tegalim palinkėti
Neužmigt prie telefono.

Kokį darbą bepradėjus,
Kuo sparčiau užbaigti.
O, tada būtų vedėjas,
Visiškai kaip reikiant!

Vytautui Litinskui

Rajono prekybos skyriaus vedėjui

Krautuvė.
Univermagas.
Gastronomas.
Taškas.

Darbės
darbą veja,
dega,

O vedėjas
blaškos.

Ten nubėga,
pasirodo,

Viską jis aplanko,
Ranką
mandagiai paduoda,

Bet...
nejaust tos rankos.

Kirliui ir Kaupui

(Brigadininkas Kirlys ir kolūkietis Kaupas „Lenino keliu“ kolūkyje žinomi degtinės mylėtojai)

Na ir ką beveikia šičia
„Troika“ ši draugų daili?
Tai prie stalo magaryčių
Sėdi Kaupas ir Kirlys.

Bonkos tūris nesibaigia,
Knarkia kūmai abudu.
Išardyt šią „troiką“ reikia,
Nes kitaip — tai bus bėdų.

Redaktorius A. STAŠYS

Būkite pažįstami

(Atkelta iš 3 psl.)

— Liucytė — tai bent dak-
taras! — didžlavori jį —
Slauna mergytė visoj para-
plioj. Va, ir Silvestrelėj, — jį
kalbėjo apie jaunesnįjį Va-
lentino broį, — iš nelabo-
sios nagų išplėšė. Kad i
marteles tokią!

— Pasaulyje dar geresnių
yra, — šyptelėjo sūnus.

— Maža ko yra ant svie-
to, — nepatenkinta sūnaus
samprotavimais, atsakė mo-
tina.

Valentinas iš vidinės švar-
ko kišenės išsitraukė užrašų
knygutę. Tarp jos lapelių
vartėsi nuotraukos.

— Sakyk, kuo čia bloges-
nė? — kyštelėjo motinai pir-
mą pasitalkiusią.

Nespėjo senoji įsitiurėti i
nepažįstamosios veidą, kaip
sūnus ją ėmė atakuoti se-
kančiomis:

— O šita?.. O ta?.. Žlū-
rėk, čia irgi patrauklus paukš-
telis!

Ir kokių ten nebuvo bru-
nečių, šatenių su trumpai
pakirptom garbanėlėm, blondi-
nių su kasų puslankiu ant
pakaušio — ištisa kolekcija, lyg

margaspalvių drugių Silvest-
rello herbariume.

Rodėsi, visos šios nuotrau-
kos uždengė motinos širdį,
slogino ją, trukdė plakti. Ir
ji teįstengė:

— O Liucė?
— Liucija irgi yra, — lyg nie-
kur nieko atsakė Valentinas,
— tu ją kasdien susitinki.

Kaškodėl nuotraukos ne-
parodė: tikriausiai, nebu-
turėjo... Motina, likusi viena,
nejudėdama stovėjo prie kros-
nies ir snabždėjo: „Mūsų
jaunystėj tai būtų nuodėmė.
O dabar — kitokie laikai“. Staig-
ga ji be sūnaus prisiminė daug
kitų jaunų žmonių; kalmynų
vaikus, jų tarpe — Liucę... Ir
nutilo. Laikai čia buvo
niekuo nekalti...

Ilgai ir kruopščiai Valentinas
valėsi sniegą nuo batų, kol
išbėgo jo pasitikti pati Liucija.
— O aš galvoju, kad jūs
neateisite! — jį tyčiomis pakar-
tojo jo vakarykščius žodžius ir,
kažką prisiminusi, nusijuokė.

Valentinas įžengė i pirklių.
Pro puslaur alviras virulvės
duris matėsi erdvi kaimiška
svelatinė. Čia viskas priklausė
jam: ir kepurės didumo tortas,

ir anykštietiško vyno laurelės,
ir keptas viščiukas, gulintis
aukšlyn kojėlėmis, — jam,
mielam tolimam svečiui.

Liucija vedė toliau. Veidu
i Naujųjų Metų eg-
lulę, varstydama ant jos
šakelių blizgučius, stovėjo
mergaitė, kiek jaunesnė už
namų šeimininkę.

— Būkite pažįstami... Mano
giminaitė Irutė, studentė, irgi
sostinėje...

Mergaitė atsigrėžė... Atrodo,
Valentinas net nekrustelėjo.
Tačiau šokoladiniai saldainiai,
skirti naujametiniam siurprizui,
pasirodė tikrais išdavikais:
ėmė ir pabiro po kojoms.

Nežiūrint to, Valentinas
bandė padaryti kažką pana-
šaus i šypseną.

Bel studentė Irena, nei ne-
pagalvojusi ištiesi jam ranką,
atsakė:

— Ką gi, iš tiesų, aš lavės
nepažinau... Lygtai, kaip ir
tu, Liuce.

Irenos žvilgsnis, trumpas,
bet greitas, meslas i Valentino
pusę, Liucijai atskleidė vis-
ką...

Naujametinis siurprizas pa-
darė kur kas didesnį efektą,
negu donžuanas likėjosi.